

[Bækgaard.]

af den Statistik, vi har her, hvor stor den ordinære Afgang og Tilgang har været. Men Faktum er jo, at Afgangen i de fattigunderstøttedes Tal har været meget ringe dette Aar; den har været paa ca. 1 000 Personer, medens man af Statistiken i Bilagene faar det Indtryk, at der har været en Tilbagegang paa ca. 3 000; der maa saa andre Forhold have spillet ind. Men den Lære kan man vel drage af Statistiken, at Konjunkturerne spiller en ikke ringe Rolle paa dette Omraade, idet der i de gode Aar, vi har haft, dels med Hensyn til Beskæftigelsesgraden, dels med Hensyn til den økonomiske Tilstand som Helhed ikke har været nogen Stigning i de fattigunderstøttedes Tal, snarere en lille Tilbagegang — naar vi da undtager Alimenterne, i hvis Antal der desværre har været en stadig Stigning, naar vi undtager et eneste Aar — i de sidste 15—20 Aar. Paa den anden Side: naar der har været en Depressionsperiode, naar vi har været nede i en økonomisk Bølgedal, har der været en Stigning i Antallet af fattigunderstøttede. Imidlertid falder det Aar, vi har Loven af 1924 fra, hvor den medfølgende Statistik udviser, at der skulde være en stærk Tilbagegang, netop i en Opgangsperiode, hvor der ingen Tilgang har været indenfor nogen af de forskellige Kategorier, som modtager Fattighjælp, snarere en lille Tilbagegang. Jeg tror knap nok, det ligger saa lyst, som den højtærede Minister vil gøre det til, naar vi faar Spørgsmaalet undersøgt i Sammenhæng med de øvrige Forhold, som det ogsaa er værd at tage i Betragtning. De to Statistiker falder ikke sammen, siges der. Jeg lægger nu ikke saa afgørende Vægt paa, om der er 1 500—2 000 Personers Forskel. Og med Hensyn til dette, at det skulde ligge saa klart, at den stærke Stigning, vi har haft i Arbejdsløsheden, og den Lovgivning, vi har været inde paa i 1926—28, er Skyld i de stigende Udgifter til Fattighjælp, ja, saa kan dette dog først faa Indflydelse fra den 1. Oktober 1927, thi da var det først, denne Lovgivning traadte i Kraft; den Stigning, som ligger forud, kan altsaa ikke finde sin Begrundelse i Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, og der er ikke saa forfærdelig stor Forskel paa den Stigning, der ligger forud for 1. Oktober 1927, og den, der ligger senere — nogen Forskel er der, det indrømmer jeg.

Den højtærede Minister refererede en Del af de Forhandlinger, der blev ført forud for Fattigloven af 1891. Det forekommer mig imidlertid, at den højtærede Minister

lagde særlig Vægt paa den ene Side af Sagen, nemlig Bestemmelsen om, at efter et Aars Forløb kan Kommunalbestyrelsen eftergive Fattighjælp, medens han ikke rørte ved den anden Side, som ogsaa var et Led i Overenskomsten og det Resultat, man kom til, nemlig at efter 5 Aars Forløb har de paagældende Ret til at faa Fattighjælpen eftergivet. Tidligere var det nemlig saaledes, at der slet ikke bestod nogen Ret i saa Henseende; de paagældende kunde hverken faa Eftergivelse efter 5 eller 10 Aars Forløb, dersom ikke Kommunalbestyrelsen var villig til at eftergive. Man traf saa den Overenskomst, at efter 5 Aars Forløb skulde de paagældende have denne Ret. Som jeg sagde, var der mange Besværligheder ved at faa Loven gennemført, ogsaa hvad disse Bestemmelser angaar. Og nu maa man tage i Betragtning, at siden den Tid har vi paa det sociale Omraade faaet andre Love, hvorved en hel Del af de Personer, som tidligere maatte søge til det offentlige Fattigvæsen, bliver hjulpet paa anden Maade, og det var ikke mindst disse Personer, man havde for Øje den Gang, naar man ønskede, at Fattighjælp skulde kunne eftergives straks. Derfor mener jeg, at Forholdene ligger lidt anderledes nu end den Gang.

For øvrigt er jeg den højtærede Minister taknemmelig for de Oplysninger, vi har faaet, og jeg haaber, at vi kan faa dem uddybet, i alt Fald faa Lejlighed til at gennemgaa dem lidt mere i Udvalget.

Andrea Brochmann: Man er altsaa fra Venstres, de Radikales og vor Side enig om, at med Hensyn til dette Lovforslags Gennemførelse er det i første Række de fattige Mennesker, man skal tage Hensyn til. De Oplysninger, der foreligger, og de Oplysninger, som den højtærede Minister nu fremsatte ved at oplæse de Besvarelser, der er indkommet fra de forskellige Amter, viser tydeligt og klart, hvorledes hele Forholdet ligger, saa jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede) stadig har sine meget store Betænkeligheder og var saa angst for dette, at Kommunalbestyrelserne til enhver Tid skulde have Ret til at eftergive Fattighjælp. Jeg kan ikke forstaa, at man ikke har den Tillid til Kommunalbestyrelserne rundt omkring i vort Land, at Selvstyret ude i Kommunerne nok skal være forsigtigt — i mange Kommuner er de maaske oven i Købet alt for forsigtige. Jeg ved i hvert Tilfælde ikke en eneste Kommune, hvor man ikke nøje undersøger de forskellige Personers Forhold, der søger Fattighjælps Eftergivelse, og man